

Waar is de man met de hoed op 28 maart ...

Nergens, in geen velden of wegen te bekennen. Het is diep triest. Daar waar de man met de hoed altijd het beste versiert, is het allemaal al dagen kwijt. Joepen voor weinig: ik mag het zelf uitzoeken. In de supermarkt. 3 voor 4 EURO dat gaat prima. Het gaat mij echt heel goed af. Ik zie het zelfs heel goed tegenwoordig. Ik kan het helemaal alleen. Koopjes jagen en joepen voor weinig. Zo gaat het al een hele tijd sinds die laatste voorstellingen in Theaters Tilburg. Over Marx bijvoorbeeld. Een voorstelling die op de man met de hoed een grote indruk heeft gemaakt. Wij zaten in loge. Hoog in het theater. Dat was fijn. Heel spannend. De voorstelling was niet uitverkocht. Redelijk vol, maar toch. En zoals dat gaat, dan wordt met een mooi rood geknoopt koord de weg naar de balkons afgesloten. De man met de hoed had de loge kaarten niet voor niets gekocht en wij liepen toch, rustig over het koord stappend naar de hoogste plek in het theater. Het was een plek als voor adel. Het was buitengewoon enerverend. Zo hoog in theater zitten en kijken en genieten. Tja, de man met de hoed wist de juiste kaartjes op tijd te bemachtigen.

Als ik eerlijk ben is het al eerder begonnen. De voorstelling Platonov hebben we ook gezien vanuit loge in Theaters Tilburg. De man met de hoed (eerder verteld) was niet uit op een koopje, maar wilde zo graag het theater en de voorstelling zien vanuit: LOGE. Vroeger, was dat héél voornaam. Het gepeupel zat in de zaal. Mensen die de voorstelling in volle glorie wilden bekijken zaten op LOGE. Dan kon je het allemaal overzien. Het gepeupel in de zaal – hoestend en proestend – ellebogend op de klapstoelen en de acteurs en de actrices op het podium vechtend voor het voetlicht. Loge heeft iets privaats. Je kunt rustig kijken. Alles gebeurt. Zeker de voorstelling Platonov – een stuk van Tsjechow – Het was een wirwar van gebeurtenissen op dat podium. Een goede voorstelling van Thibaud Delpeut dat wel, maar toch een beetje naar traditie van Theater Utrecht, werd het overheerst door techniek. Technisch, theatertechisch, werd de voorstelling een beetje overdonderd. Veel licht en effecten, een groot beeldscherm, soms was niet alleen ik maar ook de man met de hoed de weg kwijt. Zo moeilijk is Tsjechow nou ook weer niet. Platonov is een klassieker.

Anders dan de voorstelling van NT Gent, ook deze voorstelling hebben de man met de hoed en ik gezien vanuit loge. Een minimalistische voorstelling. Geen techniek. Beetje onverstaanbaar soms. Dan moet je dus weer nadenken. Uit loge gezien. NT Gent, de Wrok van de Oogst was wel erg mager. (geïnspireerd op de boeken van Steinbeck) Minimalistisch theater was in dit geval wel erg mager. Maar het gaat immers altijd over de acteurs en de actrices op het podium. Zij maken de voorstelling.

Zo gaan die dingen. Ik denk dat de man met de hoed een beetje verward is geraakt.

In geen velden of wegen meer te bekennen. In geen velden of wegen ... en dat begon een weekje of wat geleden. Ik was eerder wakker.

Wakker om 04:30. Trap af. Plassen, doortrekken en de koude trap weer op en terug in bed. Een lucide viel mijn geweldige deel. Ik moest denken aan mijn fiets. In de huiskamer heb ik de banden gerepareerd. Op advies van de man met de hoed. Gewoon doen en niet bang zijn. Slim gedaan.

Ketting gesmeerd en alles loopt nog steeds op rolletjes. Ook met zware boodschappen in de mand op het voorwiel. U kent zo'n fiets wel met mand. Het voorwiel heb ik toen met de kapotte binnenband dubbel gemaakt. Gaat geen spijker meer doorheen. Spaken opnieuw gespannen. Ketting gesmeerd en de beschermende kettingkast bekleding netjes opnieuw ingehaakt. Mijn fiets doet het meer dan prima. Al jaren. Misschien is het dát wel. De man met de hoed ... die niet fietst, heeft zich overbodig gemaakt. Misschien is het dat wel.

In mijn lucide die enkele week geleden bedroomde ik mijn huis. Zojuist van de koude vloer, geplast en doorgetrokken terug in mijn bed. Maak die klerezooi nou eens op orde. Zó moeilijk kan het niet zijn.

Ruim je keuken op. Ben eerlijk, dat is fijn. Je hebt potverdomme een vaatwasser! Mankeert er iets aan je klauwen of zo? Lucide, lucide. Wat is er mis met stofzuigen? Is het allemaal zó moeilijk? Draai eens een was! Heerlijk schoon ondergoed. En nieuwe lakens op bed. Doe eens wat, mafkees! In alles is voorzien. Maak het stof kwijt. Alle gemakken zijn voor handen. Hoe simpel wil je het hebben. Güde, weet je wel! Güde brak zijn poot! ... op die onfortuinlijke boot. DAT BED UIT, godverdomme ...

Zo is het volgens mij gegaan.

De man met de hoed is uit zichzelf gaan wandelen. De deur uit. Die is voorlopig buiten gevecht. Eerst mijn kot op orde. Dan mag de man met de hoed terugkomen. Stinkerd, ligt altijd maar te luimen. Een luie stoel, een sigaar en een schuim is snel gevonden. 4 april, da's vroeg genoeg. Voorstelling in tilburg: Talkshow. Man met hoed: gaan we samen bekijken. Tot die tijd: kot op orde. Zoek het maar uit, op straat. Gaat wieberen. Gaat heen. Volgens mij is het zo gebeurd. Ik vind het niet erg, lucide ... en die man met de hoed? Die zien we wel terug. Zeker in een mooi, opgeruimd huis. De weg naar de luie stoel, de tabak en het schuim is simpel en snel gevonden. En een hark, schoffel en een schep: de tuin moet immers ook nog gedaan. Leer mij de man met de hoed kennen.